

ไอโอเอ็ม ประเทศไทย

การประเมินความต้องการหลายภาคส่วน

พ.ศ. 2566

สรุปข้อมูลสำคัญใน

เขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล

มิถุนายน – สิงหาคม พ.ศ. 2566

 IOM
UN MIGRATION

GLOBAL DATA INSTITUTE
DISPLACEMENT
TRACKING MATRIX

Funded by
European Union
Humanitarian Aid

From
the People of Japan

ข้อจำกัดความรับผิดชอบ: แผนที่นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบการอธิบายเท่านั้น ขอบเขตและชื่อต่าง ๆ รวมถึงการกำหนดขอบเขตแผนที่ได้มีการแสดงนัยว่าได้เข้ากระบวนการรับรองอย่างเป็นทางการโดยองค์การระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐาน

สารบัญ

บทนำ	1
ข้อมูลประชากร	2
ภูมิหลังการโยกย้ายถิ่นฐาน	3
เอกสารประจำตัว	4
การศึกษา	5
การทำงาน	6
ความมั่นคงทางอาหารและความเป็นอยู่	7
การคุ้มครอง	8
การคุ้มครองเด็ก	9
สุขภาพ	10
น้ำ สุขาภิบาล และสุขอนามัย และที่พักอาศัย	11

ความคิดเห็นที่ถ่ายทอดในเอกสารฉบับนี้เป็นของคณะผู้เขียนและไม่ได้สะท้อนมุมมองขององค์การระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐาน (ไอโอเอ็ม) การระบุชื่อและการนำเสนอเนื้อหาในเอกสารทั้งฉบับนี้ไม่ถือเป็นการแสดงความเห็นใด ๆ ของไอโอเอ็ม อันเกี่ยวข้องกับสถานะทางกฎหมายของประเทศ ดินแดน เมือง หรือพื้นที่ใด ๆ หรือของหน่วยงานของประเทศ ดินแดน เมือง หรือพื้นที่ใด ๆ หรือเกี่ยวข้องกับเขตแดนหรือพรมแดนของประเทศ ดินแดน เมืองหรือพื้นที่ใด ๆ

ไอโอเอ็มยึดมั่นในหลักการที่ว่า การโยกย้ายถิ่นฐานอย่างมีมนุษยธรรมและเป็นระเบียบเรียบร้อยจะเป็นประโยชน์ต่อทั้งผู้ย้ายถิ่นและสังคม ทั้งนี้ ในฐานะที่เป็นองค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาล ไอโอเอ็มได้ดำเนินการร่วมกับองค์กรพันธมิตรต่าง ๆ ในประชาคมระหว่างประเทศ เพื่อช่วยรับมือกับความท้าทายในการปฏิบัติงานด้านการโยกย้ายถิ่นฐาน เสริมสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับประเด็นด้านการโยกย้ายถิ่นฐาน ส่งเสริมการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจผ่านการโยกย้ายถิ่นฐาน และปกป้องศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และยกระดับความเป็นอยู่ที่ดีของบรรดาผู้ย้ายถิ่น

รายงานนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานกิจการประชากร ผู้ลี้ภัย และการโยกย้ายถิ่น ประจำกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐอเมริกา (PRM) หน่วยงานช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมและการคุ้มครองพลเรือนของคณะกรรมการยุโรป (ECHO) และรัฐบาลญี่ปุ่น ความคิดเห็นต่าง ๆ ที่ถ่ายทอดในเอกสารฉบับนี้เป็นของผู้เขียน และไม่ได้สะท้อนมุมมองของหน่วยงานภาคีที่กล่าวมาข้างต้น

ผู้จัดพิมพ์: องค์การระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐาน สำนักงานประเทศไทย

ชั้น 18 อาคารรังนกการ เลขที่ 3 ถนนสาทรใต้ กรุงเทพฯ 10120 ประเทศไทย

โทร: (+66) 2-343-9300

อีเมลแอดเดรส : DTMThailand@iom.int

เว็บไซต์: <https://dtm.iom.int/thailand>

รายงานฉบับนี้จัดทำขึ้นโดยมิได้รับการตรวจแก้อย่างเป็นทางการจากไอโอเอ็ม มิได้เข้ากระบวนการอนุมัติด้วยการปฏิบัติตามมาตรฐานและรูปแบบของไอโอเอ็มจากแผนกจัดพิมพ์และเผยแพร่ (Publications Unit – PUB) และมีได้เข้ากระบวนการรับรองจากแผนกวิจัยของไอโอเอ็ม (Research Unit – RES)

การอ้างอิง: องค์การระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐาน (ไอโอเอ็ม). 2566. *การประเมินความต้องการหลายภาคส่วน พ.ศ. 2566: สรุปข้อมูลสำคัญในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล*. กรุงเทพฯ: ไอโอเอ็ม ประเทศไทย.

© IOM 2024

สงวนลิขสิทธิ์บางส่วน ผลงานนี้ถูกตีพิมพ์และเผยแพร่ภายใต้เงื่อนไข [Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivs 3.0 IGO License](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/igo/) (CC BY-NC-ND 3.0 IGO) *

กรุณาอ่านข้อกำหนดเพิ่มเติมที่ ลิขสิทธิ์และข้อตกลงในการใช้ [ลิขสิทธิ์และข้อตกลงในการใช้](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/igo/legalcode)

ห้ามมิให้นำรายงานฉบับนี้ไปใช้ ตีพิมพ์ หรือเผยแพร่ใหม่ โดยเจตนาหรือมุ่งหวังผลประโยชน์ทางการค้าหรือค่าตอบแทนที่เป็นตัวเงินเป็นต้น เว้นแต่เป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ด้านการศึกษา เช่น เพื่อเป็นเนื้อหาในตำราเรียน

* <https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/igo/legalcode>

ภาพรวมของการประเมินความต้องการหลายภาคส่วน

สรุปข้อมูลสำคัญที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อนำเสนอภาพรวมของสภาวะการณ์ ความต้องการ และความท้าทายตามประเด็นหัวข้อต่าง ๆ ในหมู่ผู้ย้ายถิ่นชาวเมียนมาในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล ที่ไอโอเอ็ม ประเทศไทยได้ดำเนินการประเมินความต้องการหลายภาคส่วนระหว่างเดือนมิถุนายนถึงสิงหาคม พ.ศ. 2566 เพื่อให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับระดับความรุนแรงของความต้องการของประชากรผู้ย้ายถิ่น ระบุกลุ่มประชากรที่เปราะบางและพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ซึ่งมีความต้องการระดับสูงสุด รวมทั้งนำเสนอข้อมูลเพื่อการวางแผนให้ความช่วยเหลือและเป้าหมายย่อยของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ที่เกี่ยวข้อง และเป็นเส้นฐานรายภาคส่วนและระหว่างภาคส่วนสำหรับการประเมินต่าง ๆ ในอนาคต

ระเบียบวิธีวิจัย

เครื่องมือการวิจัยนี้ได้รับการพัฒนาโดยแผนกข้อมูลและการวิจัยด้านการโยกย้ายถิ่นฐาน (MDRU) ของไอโอเอ็มภายใต้ความร่วมมือจากแผนกต่าง ๆ ของไอโอเอ็มที่มีความเชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ เช่น แรงงาน สุขภาพ การคุ้มครอง แม้การสำรวจนี้ดำเนินการในระดับครัวเรือน แต่ก็มีการถามบางข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องตอบแทนสมาชิกทุกคนในครัวเรือนของพวกเขา (เช่น อายุของสมาชิกทุกคนในครัวเรือน) ทั้งนี้ ไอโอเอ็มได้ดำเนินการสำรวจในกลุ่มตัวอย่างที่ถูกสุ่มเลือกจากกลุ่มประชากรที่สนใจซึ่ง ได้แก่ ผู้ย้ายถิ่นชาวเมียนมาในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล มีการวิเคราะห์คำตอบจากผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 2,260 คน โดยได้พยายามทำจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามชาย - หญิงให้เท่า ๆ กัน ทั้งนี้ ในการประเมินนี้ มีผู้ตอบแบบสอบถามและสมาชิกในครัวเรือนของพวกเขา รวมทั้งสิ้น 3,555 คน

เนื่องจากมีสิ่งบ่งชี้ที่น่าสนใจเป็นจำนวนมาก การสำรวจนี้จึงแบ่งเครื่องมือวิจัยเป็นสองส่วน ส่วนที่ 1 เน้นคำถามเกี่ยวกับสภาวะการณ์หลายภาคส่วน และส่วนที่ 2 เน้นเกี่ยวกับการเข้าถึงบริการต่าง ๆ โดยจะมีการสัมภาษณ์ผู้ตอบแบบสอบถามแต่ละคนโดยใช้แบบสอบถามใดแบบสอบถามหนึ่งในสองส่วนนี้เท่านั้น อย่างไรก็ตาม มีคำถามบางส่วนโดยเฉพาะที่เกี่ยวกับข้อมูลประชากรและภูมิหลังด้านการโยกย้ายถิ่นฐานปรากฏในเครื่องมือทั้งสอง เพื่อให้เราได้เข้าใจข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามและครัวเรือนของพวกเขา ด้วยเหตุนี้ ขนาดของกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลจึงเปลี่ยนไปตามแต่ละสิ่งบ่งชี้ คำถามที่ปรากฏในเครื่องมือส่วนที่ 1 หรือส่วนที่ 2 เพียงเครื่องมือเดียวมีระดับความเชื่อมั่น 90% ความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้ 5% และคำถามที่ปรากฏในทั้งสองเครื่องมือมีระดับความเชื่อมั่น 95% ความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้ 5%

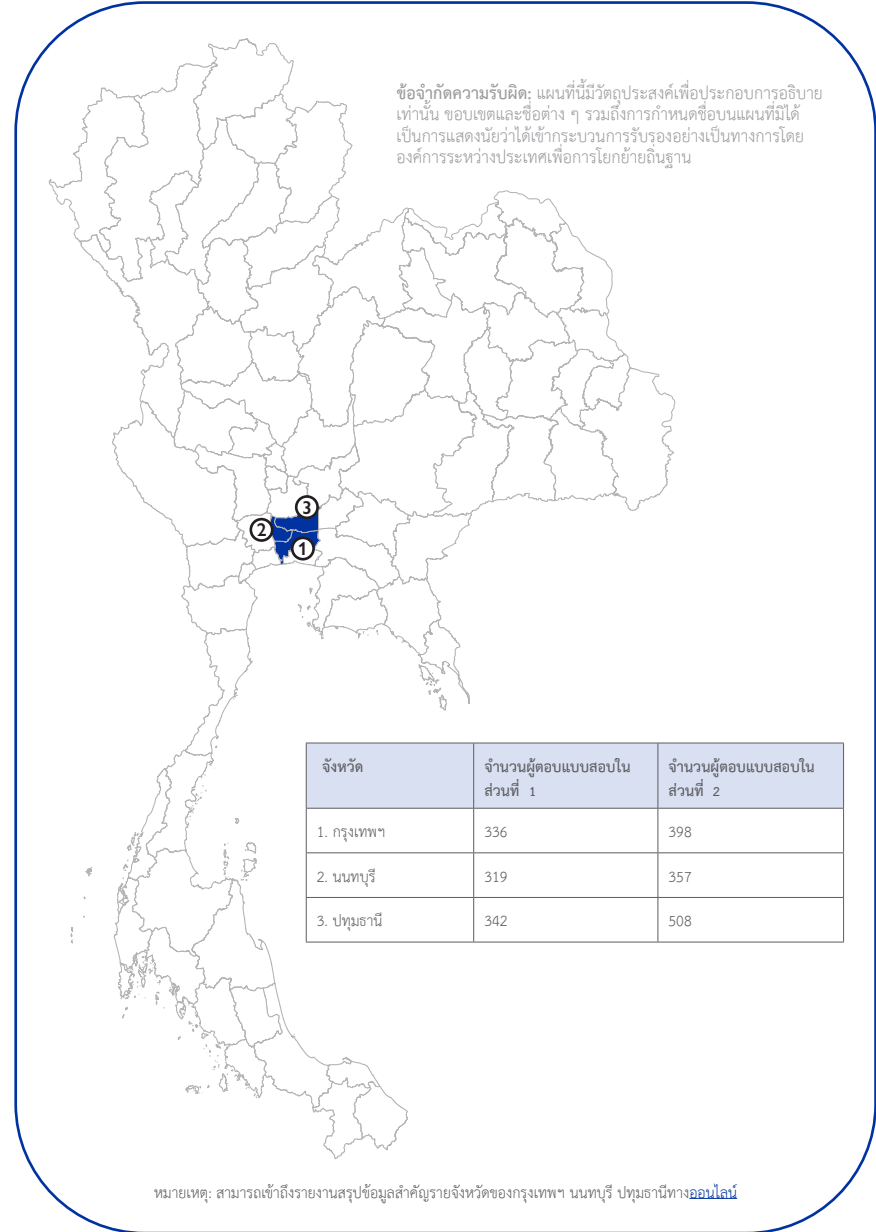
ช่วงเวลาการเก็บข้อมูลปฐมภูมิ

ดำเนินการเก็บข้อมูลระหว่างวันที่ 9 มิถุนายน ถึง 27 สิงหาคม พ.ศ. 2566

ข้อจำกัด

ตัวชี้วัดหรือคำถามบางอย่างอาจถูกกล่าวถึงน้อยหรือมากเกินไป สืบเนื่องจากอัตรวิสัยและการรับรู้ของผู้ตอบแบบสอบถาม (โดยเฉพาะ “ความมั่งคั่งจากความต้องการทางสังคม” ซึ่งหมายถึงแนวโน้มที่ผู้คนจะตอบคำถามบางประเภทด้วยคำตอบที่พวกเขาเห็นว่า เป็นคำตอบที่ “ถูกต้อง”) ฉะนั้น จึงควรนำอคติเหล่านี้มาพิจารณาประกอบการตีความข้อค้นพบ นอกจากนี้ ข้อค้นพบต่าง ๆ นี้เป็นเพียงตัวแทนของจังหวัดที่มีการสำรวจ จึงไม่สามารถนำไปคาดการณ์หรืออนุมานผลในภูมิภาคหรือพื้นที่อื่นของประเทศไทยได้ อนึ่ง มีคำถามบางข้อที่จะถามเฉพาะผู้ที่ตอบแบบคัดลอกตามหรือเห็นด้วยกับคำถามข้อก่อนหน้า ผลการวิเคราะห์กลุ่มย่อยของผู้ตอบแบบสอบถามเหล่านี้ควรครอบคลุมเฉพาะสาระสำคัญเท่านั้น เนื่องจากกลุ่มย่อยเหล่านี้มีขนาดไม่เพียงพอที่จะมีนัยสำคัญทางสถิติได้ อีกทั้งแผนภูมิหรือกราฟที่มีเครื่องหมายดอกจันเป็นคำถามที่ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถเลือกตอบได้มากกว่าหนึ่งคำตอบ ทำให้แผนภูมิเหล่านี้มีผลรวมเกินร้อยละ 100 และในกรณีที่มีการแสดงผลเป็นร้อยละ 0 ไม่ได้หมายความว่าไม่มีการบันทึกการตอบตัวเลือกข้อดังกล่าว แต่อาจบ่งชี้ว่าการตอบตัวเลือกข้อนั้นมีจำนวนน้อยมากจนต้องปิดเซลล์เป็น 0

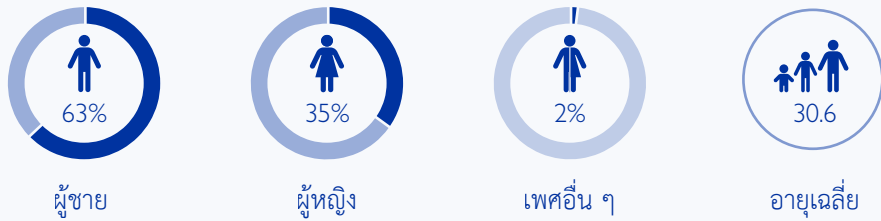
จังหวัดที่มีการดำเนินการสำรวจ

ผลการศึกษาที่สืบค้นได้ในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล

ผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วยผู้หญิงร้อยละ 35 ผู้ชายร้อยละ 63 และผู้ที่ระบุว่าเป็นเพศอื่น ๆ ร้อยละ 2 ทั้งหมดมีอายุโดยเฉลี่ย 30.6 ปี และมีขนาดครัวเรือนโดยเฉลี่ยคือ 1.6 คน ไม่มีครัวเรือนใดมีสมาชิกเป็นผู้พิการ ทั้งนี้ อาจเกี่ยวเนื่องกับที่ครัวเรือนของผู้ตอบแบบสอบถามมีขนาดเล็ก โดยมีผู้อาศัยอยู่ตามลำพังสูงถึงร้อยละ 60

ข้อมูลประชากรของผู้ตอบแบบสอบถาม

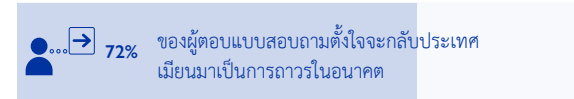
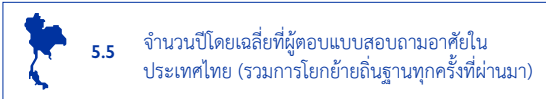
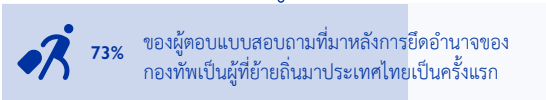
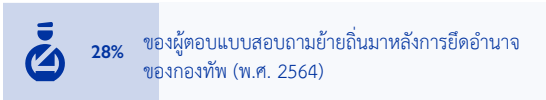
สถิติระดับครัวเรือน

พีระมิตอายุของสมาชิกในครัวเรือนของผู้ตอบแบบสอบถามแต่ละคน

รัฐหรือเขตต้นทางในประเทศเมียนมา (3 อันดับแรก)

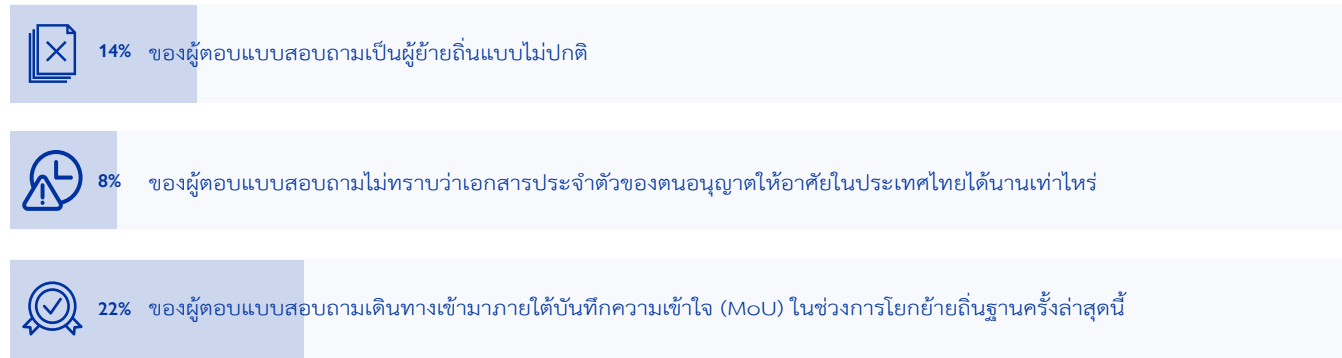
รัฐหรือเขตต้นทางของบรรดาผู้ย้ายถิ่นชาวเมียนมาในกรุงเทพฯ และปริมณฑลที่ตอบแบบสอบถาม 3 อันดับแรก ได้แก่ รัฐกะเหรี่ยง (ร้อยละ 30) รัฐมอญ (ร้อยละ 11) และเขตอิรวดี (ร้อยละ 10) โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามบางส่วน (ร้อยละ 28) ระบุว่า ตนย้ายถิ่นมาประเทศไทยครั้งล่าสุดหลังการเข้ายึดอำนาจของกองทัพในเมียนมาเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2564 ในจำนวนนี้มีผู้ย้ายถิ่นที่ได้อาศัยในประเทศไทยเป็นเวลารวม 3 ปีหรือมากกว่านั้น คิดเป็นร้อยละ 12 เป็นเวลารวมประมาณ 2 ปี คิดเป็นร้อยละ 46 และเป็นเวลารวมประมาณ 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 42 (ระยะเวลานี้เป็นเวลารวมของการโยกย้ายถิ่นฐานทุกครั้งที่ผ่านมา) ร้อยละ 25 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดระบุว่าตนเคยย้ายถิ่นมาประเทศไทยก่อนหน้านี้แล้ว โดยส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ย้ายถิ่นมาก่อนการยึดอำนาจ ค่าใช้จ่ายในการโยกย้ายถิ่นฐานโดยเฉลี่ยคือ 16,701 บาท (ประมาณ 470 ดอลลาร์สหรัฐ) ค่าใช้จ่ายของพวกเขาประกอบด้วย ค่าบริการและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เช่น ค่านายหน้า (ร้อยละ 66) ค่าเดินทาง (ร้อยละ 65) ค่าเอกสารต่าง ๆ (ร้อยละ 29) ค่าบริการบริษัทจัดหางาน (ร้อยละ 15) นายจ้าง (ร้อยละ 3) และสินบน (ร้อยละ 4)

ร้อยละ 40 ของผู้ตอบแบบสอบถามระบุว่า พวกเขาเคยกลับไปประเทศเมียนมาระหว่างการโยกย้ายถิ่นฐานมาประเทศไทยครั้งล่าสุดแล้ว โดยในจำนวนนี้มีผู้ตอบแบบสอบถามที่ระบุว่า ตนย้ายถิ่นมายังประเทศไทยครั้งล่าสุดหลังการยึดอำนาจของกองทัพในเมียนมาคิดเป็นร้อยละ 9 ในขณะที่มีผู้ตอบแบบสอบถามที่ตั้งใจจะกลับไปประเทศเมียนมาเป็นการชั่วคราวภายในเวลาหนึ่งปีจากนี้คิดเป็นร้อยละ 20 มีร้อยละ 45 ตอบว่า ตนไม่ทราบว่าจะกลับไปประเทศเมียนมาเป็นการชั่วคราวในอนาคตหรือไม่ และร้อยละ 9 ตอบว่า ไม่คิดจะกลับไป (ร้อยละ 1 ระบุว่าไม่ต้องการตอบ) ทั้งนี้ มีผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 72 ที่ตั้งใจจะกลับไปประเทศเมียนมาเป็นการถาวรในอนาคต

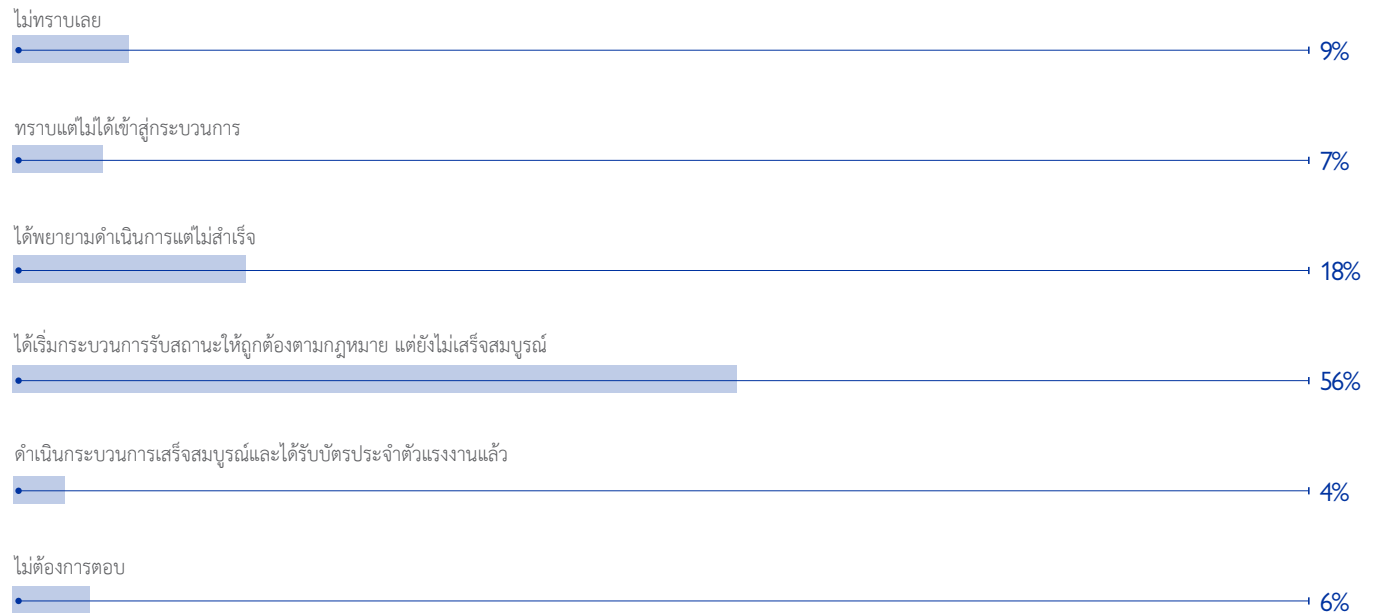
ผู้ย้ายถิ่นส่วนใหญ่ระบุว่าตนมีเอกสารที่จำเป็นต่อการอาศัยอยู่ในประเทศไทยโดยถูกต้องตามกฎหมาย แต่มีร้อยละ 14 ของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นผู้ย้ายถิ่นที่ไม่ปกติเนื่องจากมีเอกสารที่ไม่ถูกต้องหรือหมดอายุ หรือไม่มีเอกสารใด ๆ เลย¹ ทั้งนี้ ผู้ย้ายถิ่นที่มีเอกสารถูกต้องส่วนใหญ่ถือหนังสือเดินทาง (ร้อยละ 46) หนังสือรับรองสถานะบุคคลหรือหนังสือเดินทางชั่วคราว (ร้อยละ 39) และบัตรประจำตัวแรงงาน (ร้อยละ 19) อย่างไรก็ตาม ร้อยละ 8 ของผู้ตอบแบบสอบถามไม่ทราบว่า เอกสารของตนอนุญาตให้อาศัยอยู่ในประเทศไทยได้นานเท่าไร

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนหนึ่ง (ร้อยละ 22) ระบุว่าตนเดินทางเข้ามายังประเทศไทยภายใต้บันทึกความเข้าใจ (MoU) กับประเทศเมียนมาในช่วงการโยกย้ายถิ่นฐานครั้งล่าสุดนี้ ในจำนวนนี้ มีผู้ที่ไม่ทราบวันหมดอายุของเอกสารประจำตัวคิดเป็นร้อยละ 4 มีผู้ที่ระบุว่า เอกสารตามข้อตกลง MoU ของพวกเขาหมดอายุแล้วคิดเป็นร้อยละ 4 และผู้ที่ไม่ทราบวันหมดอายุของใบอนุญาตทำงานของตนคิดเป็นร้อยละ 7 และผู้ที่ระบุว่าใบอนุญาตทำงานของตนหมดอายุแล้วอีกร้อยละ 2

จากผลการสำรวจเกี่ยวกับสถานะของเอกสารประจำตัวของสมาชิกแต่ละคนในครัวเรือนของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า มีครัวเรือนซึ่งสมาชิกมีเอกสารที่อนุญาตให้อาศัยในประเทศไทยถูกต้องครบถ้วนทุกคนคิดเป็นร้อยละ 85 มีครัวเรือนซึ่งสมาชิกถือเอกสารถูกต้องเกินครึ่งหนึ่งของสมาชิกทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ 3 ในขณะที่เดียวกัน มีครัวเรือนซึ่งสมาชิกถือเอกสารถูกต้องน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของสมาชิกทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ 6 และมีครัวเรือนซึ่งสมาชิกไม่มีเอกสารใด ๆ คิดเป็นร้อยละ 6 ส่วนประเด็นการจัดระเบียบแรงงาน (regularization window) ซึ่งผ่อนผันให้ผู้ย้ายถิ่นไม่มีเอกสารถูกต้องได้ปรับสถานะให้ถูกต้องตามกฎหมายนั้นพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมาก (ร้อยละ 56) ได้เริ่มเข้าสู่กระบวนการจัดระเบียบแรงงานดังกล่าวแล้ว

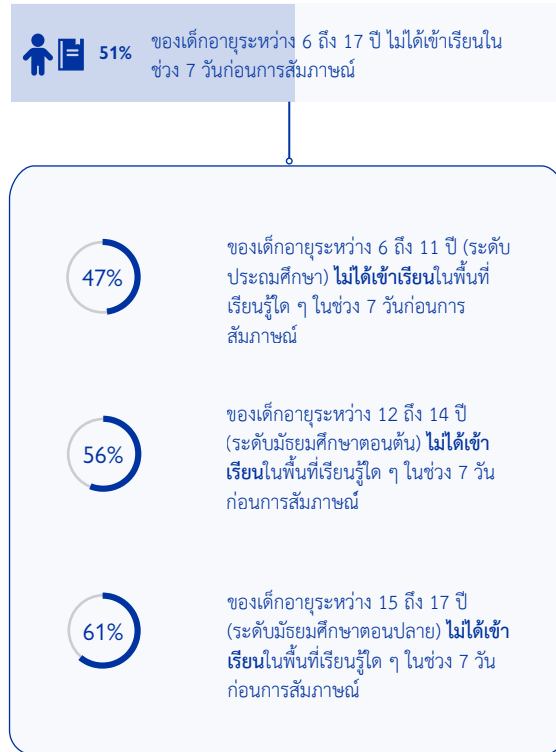
การทราบถึงกระบวนการจัดระเบียบสำหรับผู้ย้ายถิ่นในประเทศไทยและวิธีการดำเนินการ

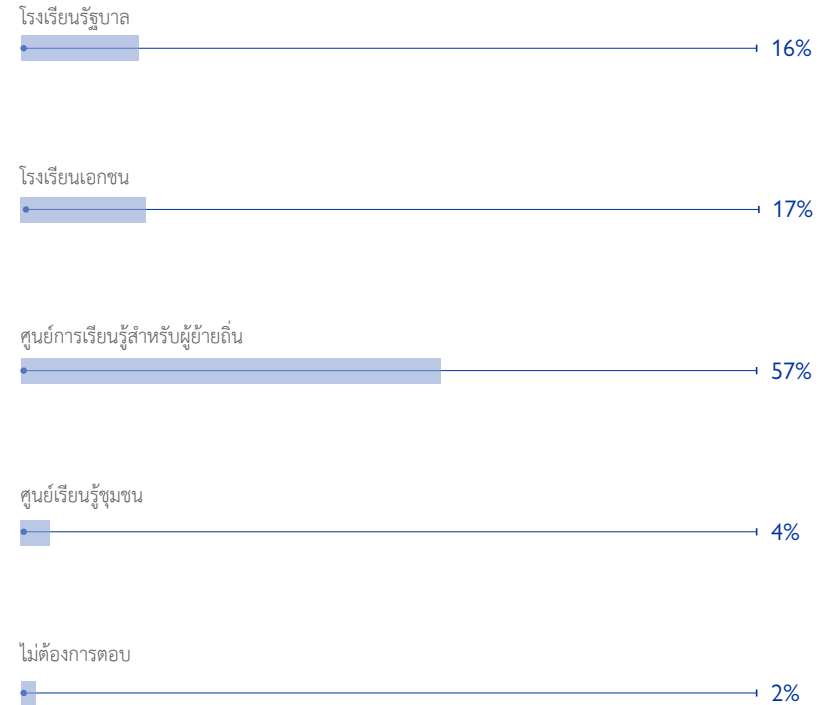
¹ เจ้าหน้าที่เก็บข้อมูลระบุว่า ผู้ตอบแบบสอบถามอาจแจ้งประเภทของสถานภาพของเอกสารประจำตัวไม่ตรงกับความจริง เนื่องจากเกรงผลกระทบเชิงลบที่อาจเกิดขึ้น ด้วยเหตุนี้ จำนวนของบุคคลที่ไม่มีเอกสารประจำตัวอาจมีสูงกว่าที่ระบุไว้

ในบรรดาผู้ใหญ่ในครัวเรือนที่มีการสำรวจนั้น มีผู้ที่ได้รับการศึกษาต่ำกว่าระดับประถมศึกษาคิดเป็นร้อยละ 15 ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาคิดเป็นร้อยละ 36 ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นคิดเป็นร้อยละ 25 ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือสูงกว่าคิดเป็นร้อยละ 24 ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาสมาชิกทุกคนในครัวเรือนที่มีการสำรวจพบว่า มีผู้ที่ได้รับการศึกษาในระดับตามเกณฑ์อายุของแต่ละคนคิดเป็นร้อยละ 24 (เช่น ผู้ที่มีอายุระหว่าง 11 - 15 ปี ควรสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา)

ส่วนในเด็กของครัวเรือนที่มีการสำรวจ มีผู้ที่ไม่ได้เข้าเรียนในโรงเรียนหรือสถานที่อำนวยความสะดวกด้านการเรียนรู้ใด ๆ คิดเป็นร้อยละ 51 โดยรวมแล้ว ในครัวเรือนที่มีเด็กวัยประถมศึกษาระบุว่า ตนประสบอุปสรรคในการส่งเด็กเข้ารับการศึกษาคิดเป็นร้อยละ 66 และครัวเรือนที่มีเด็กวัยมัธยมศึกษาระบุว่า มีอุปสรรคเช่นกันคิดเป็นร้อยละ 52

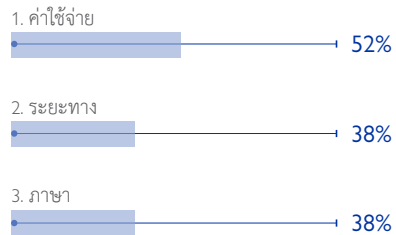

ประเภทของพื้นที่เรียนรู้ที่เด็ก ๆ ในครัวเรือนที่มีการสำรวจเข้าเรียน

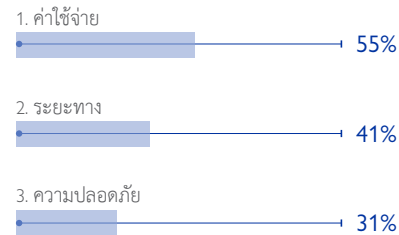

อุปสรรคหลักในการส่งเด็กเข้ารับการศึกษា*3

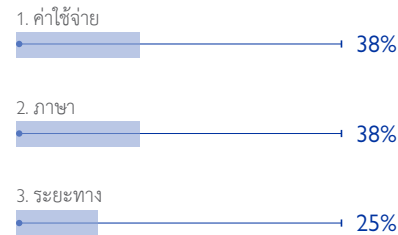
ในกลุ่มเด็กผู้หญิงวัยประถมศึกษา

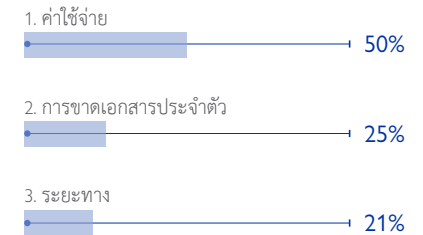
ในกลุ่มเด็กผู้ชายวัยประถมศึกษา

ในกลุ่มเด็กผู้หญิงวัยมัธยมศึกษา

ในกลุ่มเด็กผู้ชายวัยมัธยมศึกษา

2 ร้อยละ 8 ของผู้ตอบแบบถามมีเด็กในครัวเรือน

3 ในบรรดาผู้ตอบแบบสอบถามที่ระบุว่าตนมีอุปสรรคในการส่งเด็กเข้ารับการศึกษา (ร้อยละ 54 ของผู้ที่มีเด็กผู้หญิงวัยประถมศึกษาในครัวเรือน ร้อยละ 45 ของผู้ที่มีเด็กผู้ชายวัยประถมศึกษาในครัวเรือน ร้อยละ 32 ของผู้ที่มีเด็กผู้หญิงวัยมัธยมศึกษาในครัวเรือน และร้อยละ 42 ของผู้ที่มีเด็กผู้ชายวัยมัธยมศึกษาในครัวเรือน)

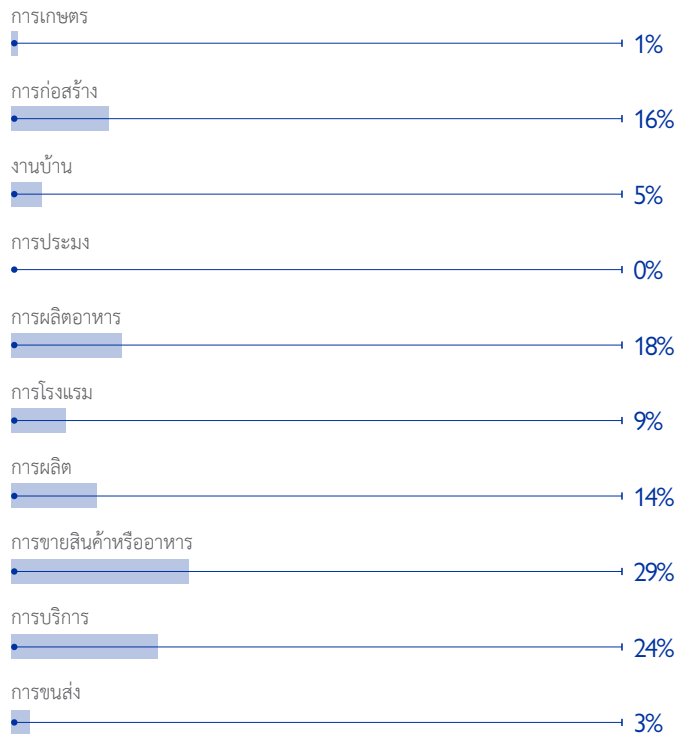

10.4 จำนวนเดือนโดยเฉลี่ยที่ผู้ตอบแบบสอบถามถูกจ้างงานในช่วงปีที่ผ่านมา

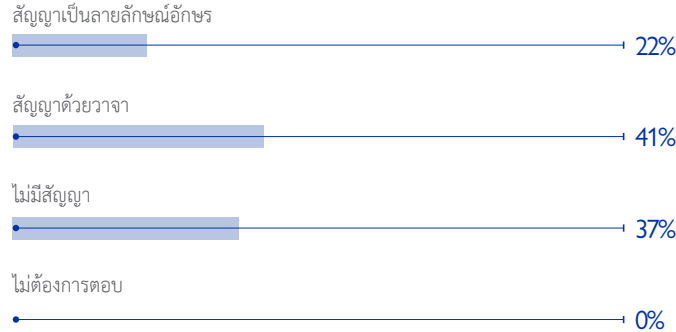

2.8 จำนวนนายจ้างโดยเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามในช่วง 12 เดือนก่อนการสัมภาษณ์

ภาคส่วนงานของผู้ตอบแบบสอบถาม*

การมีสัญญาจ้างงานของผู้ตอบแบบสอบถามที่ทำงานในช่วงปีที่ผ่านมา

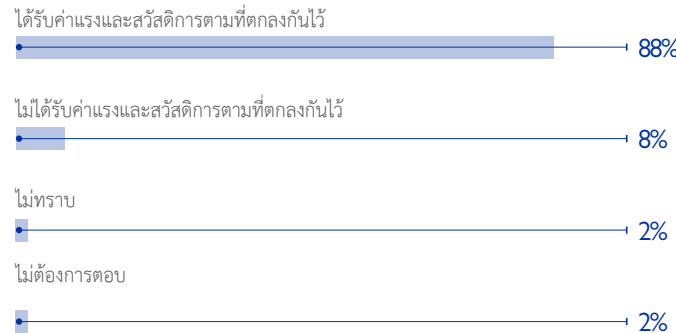

438 บาท

ค่ามัธยฐานของค่าแรงต่อวัน⁴ ของผู้ตอบแบบสอบถาม (ประมาณ 13 ดอลลาร์สหรัฐ) ประมาณร้อยละ 13 ระบุว่ามียาได้ต่ำกว่าค่าแรงขั้นต่ำ (353 บาท)

การได้รับค่าแรงและสวัสดิการต่าง ๆ ระหว่างการจ้างงาน

ในหนึ่งปีที่ผ่านมา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 68) มีงานทำทั้ง 12 เดือน ในขณะที่ ร้อยละ 6 มีงานทำ 5 เดือนหรือน้อยกว่านั้น และร้อยละ 4 ไม่มีงานใด ๆ ตลอดปีที่ผ่านมา ในบรรดาผู้ที่มีงานทำในช่วงปีที่แล้ว ภาคส่วนที่มีผู้ทำงานมากที่สุด ได้แก่ การค้าขายสินค้าหรืออาหาร (ร้อยละ 29) การบริการ (ร้อยละ 24) และการผลิตอาหาร (ร้อยละ 18) นอกจากนี้ ยังมีร้อยละ 2 ที่ระบุว่าประกอบอาชีพอิสระ และอีกร้อยละ 13 ที่ทำงานเป็นผู้รับเหมาช่วง นั้นหมายความว่า พวกเขาทำงานในภาคส่วนต่าง ๆ ที่หลากหลาย และมีนายจ้างหลายราย

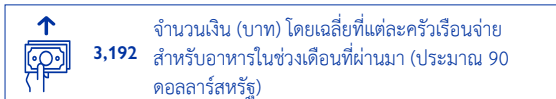
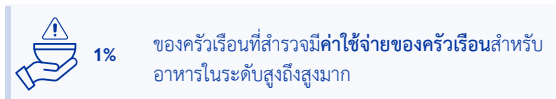
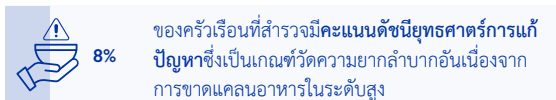
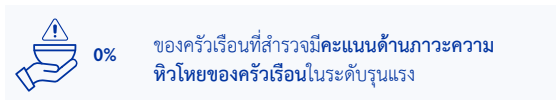
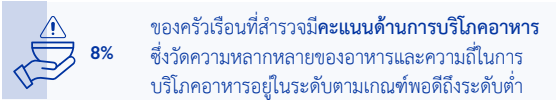
ร้อยละ 63 ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีงานทำระบุว่า ตนมีสัญญาจ้างงาน โดยเป็นผู้ที่มีสัญญาเป็นลายลักษณ์อักษรร้อยละ 22 และเป็นผู้มีสัญญาด้วยวาจาเท่านั้นคิดเป็นร้อยละ 41

โดยเฉลี่ย ผู้ตอบแบบสอบถามระบุว่า ในช่วงหนึ่งเดือนก่อนหน้าการสำรวจ ตนได้ทำงาน 25.8 วัน โดยมีค่ามัธยฐานของค่าแรงต่อวันที่ 438 บาท (13 ดอลลาร์สหรัฐ) ทั้งนี้ ร้อยละ 13 ของผู้ตอบแบบสอบถามมีรายได้ต่ำกว่าอัตราค่าแรงขั้นต่ำของเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล (ซึ่งอยู่ที่ 353 บาทต่อวัน) นอกจากนี้ มีร้อยละ 8 รายงานว่า ตนไม่ได้รับค่าจ้างและสวัสดิการตามที่ตกลงกันได้ระหว่างการจ้างงาน

⁴ ค่ามัธยฐานของค่าแรงต่อวันคือจุดตัดที่ 50% ของผู้ตอบแบบสอบถามได้รับค่าน้อยกว่าและอีก 50% ได้รับมากกว่า

สิ่งบ่งชี้ด้านอาหาร

สิ่งบ่งชี้ด้านความเป็นอยู่

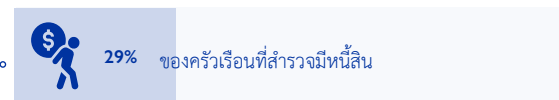
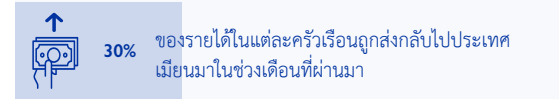
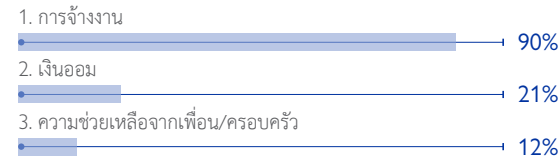
ความเปลี่ยนแปลงทางสุขภาพเศรษฐกิจของครัวเรือนโดยเฉลี่ยในช่วงปีที่ผ่านมา

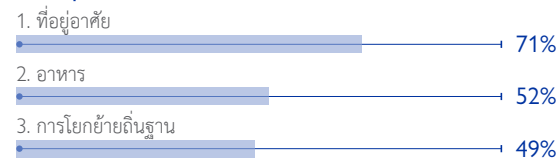
ความเปลี่ยนแปลงด้านค่าครองชีพของครัวเรือนโดยเฉลี่ยในช่วงปีที่ผ่านมา

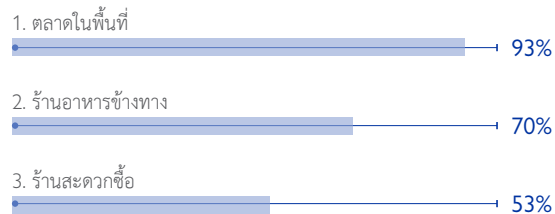
แหล่งรายได้ 3 อันดับแรก*

สาเหตุของหนี้สิน 3 อันดับแรก*

แหล่งอาหาร 3 อันดับแรก*

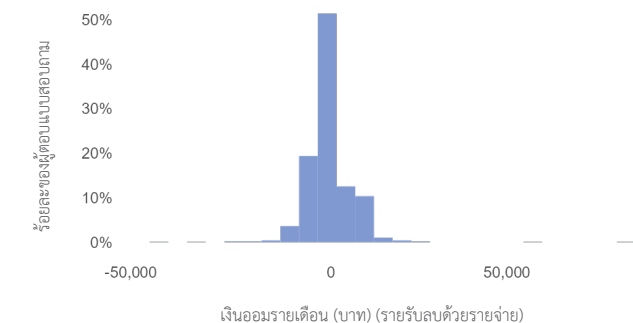

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความมั่นคงทางอาหาร โดยร้อยละ 92 ของครัวเรือนเหล่านี้มีคะแนนด้านการบริโภคอาหารในระดับที่ยอมรับได้ เมื่อพิจารณาตามมาตรฐานวัดความหิวระดับครัวเรือนพบว่า ร้อยละ 94 บ่งชี้ว่าไม่มีภาวะความหิวโหยหรือมีน้อย ร้อยละ 1 ใช้จ่ายเงินของครัวเรือนสำหรับอาหารในระดับสูงหรือสูงมาก ยิ่งกว่านั้น มีร้อยละ 8 ได้คะแนนดัชนียุทธศาสตร์การแก้ปัญหาในระดับสูง ซึ่งสะท้อนให้ถึงจำนวนวันที่ครัวเรือนจะต้องใช้ยุทธศาสตร์การแก้ปัญหาเพื่อรับมือกับความขาดแคลนด้านอาหารหรือเงินทองสำหรับซื้อหาอาหาร

โดยทั่วไป ผู้ตอบแบบสอบถามระบุว่า สถานะทางเศรษฐกิจของพวกเขาดีขึ้นเล็กน้อยในช่วงปีที่ผ่านมา แม้ว่าค่าครองชีพของพวกเขาเพิ่มขึ้นเล็กน้อยก็ตาม ทั้งนี้ การมีหนี้ครัวเรือนถือเป็นเรื่องปกติ (ร้อยละ 29 มีหนี้ครัวเรือน) แต่แต่ละครัวเรือนมีหนี้สินโดยเฉลี่ย 17,948 บาท (ประมาณ 500 ดอลลาร์สหรัฐ) สาเหตุของการเป็นหนี้ ได้แก่ ค่าที่พักอาศัย (ร้อยละ 71) ค่าอาหาร (ร้อยละ 52) และค่าใช้จ่ายในการโยกย้ายถิ่นฐาน (ร้อยละ 49) มีข้อมูลเพิ่มเติมว่า ค่าใช้จ่ายสำหรับชำระหนี้สินของครัวเรือนโดยเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 6

ประมาณครึ่งหนึ่งของครัวเรือนทั้งหมด (ร้อยละ 52) ระบุว่า ตนได้ส่งเงินกลับบ้านในเดือนที่แล้ว และในด้านการออมเงิน มีร้อยละ 23 ของผู้ตอบแบบสอบถามระบุว่า ในเดือนที่แล้ว ตนมีรายจ่ายมากกว่ารายรับ

การแจกแจงจำนวนเงินออม

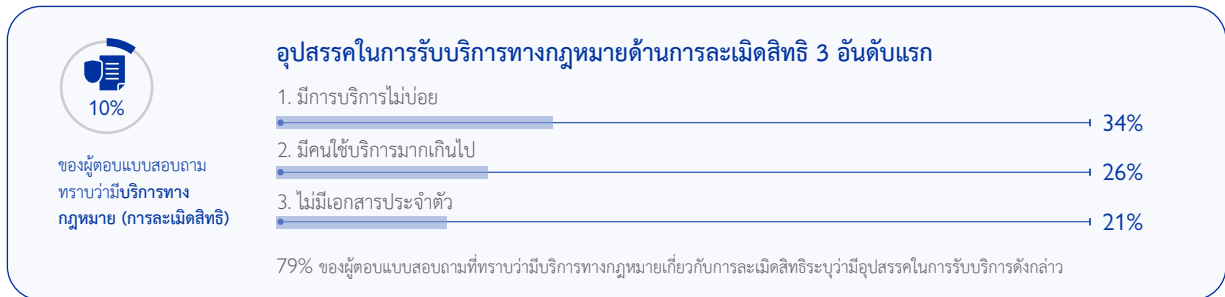
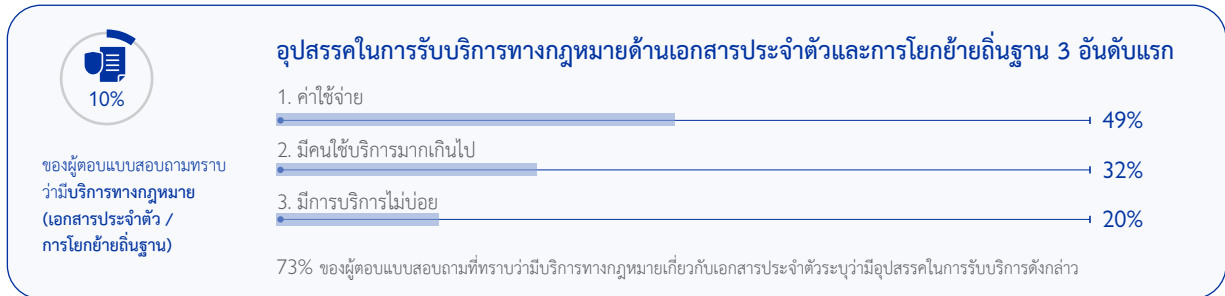
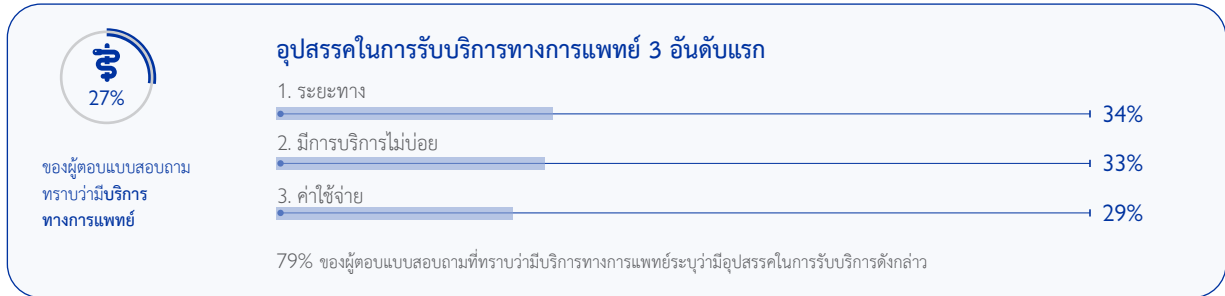
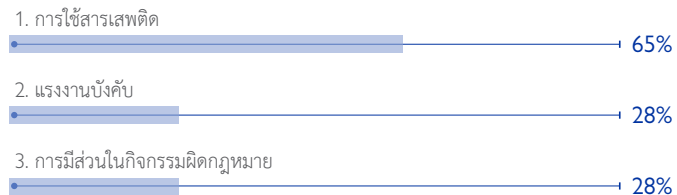
ในด้านการรับรู้เรื่องความปลอดภัยนั้น ผู้ตอบแบบสอบถามระบุว่า ความเสี่ยงสำหรับผู้ใหญ่ที่บ่งบอที่สุด ได้แก่ การใช้สารเสพติด (ร้อยละ 65) การบังคับใช้แรงงาน (ร้อยละ 28) และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ผิดกฎหมาย (ร้อยละ 28)

ในภาพรวม ร้อยละ 43 ของผู้ตอบแบบสอบถามไม่ทราบข้อมูลใด ๆ เกี่ยวกับบริการที่มีสำหรับพวกเขา ในขณะที่ ผู้ที่ทราบมักจะทราบว่ามีการบริการด้านการแพทย์ (ร้อยละ 27) ทั้งนี้ ผู้ชายมีแนวโน้มใช้บริการทางการแพทย์จิตสังคม และที่พักอาศัยน้อยกว่าผู้หญิง

เมื่อสอบถามว่าเห็นด้วยกับข้อความเกี่ยวข้องกับบทบาททางเพศและการรับรู้เรื่องความรับผิดชอบในครัวเรือนหรือไม่ โดยทั่วไป ผู้ตอบแบบสอบถามมีมุมมองเชิงบวกเกี่ยวกับความเท่าเทียมทางเพศ โดยส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า ผู้หญิงควรมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเรื่องสำคัญในครัวเรือน และควรสามารถแสดงความคิดเห็นของตนเองได้ ในขณะเดียวกัน ร้อยละ 60 เห็นว่าผู้ชายควรเป็นผู้หาเลี้ยงครอบครัว

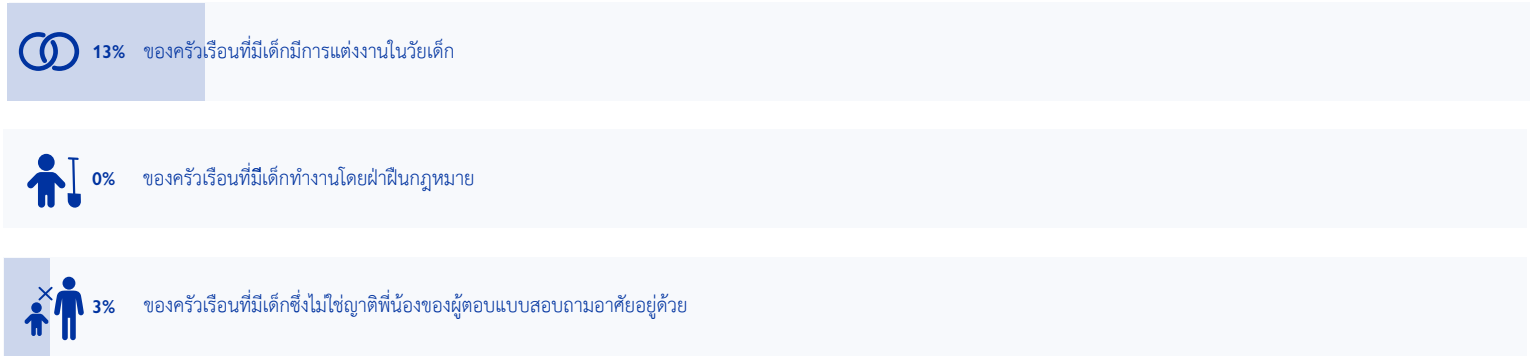
จากตัวบ่งชี้แทนต่าง ๆ พบว่าร้อยละ 15 ของผู้ตอบแบบสอบถามอาศัยอยู่ในสถานที่ที่มีความเสี่ยงต่อการค้ามนุษย์

ความเสี่ยงสำหรับผู้ใหญ่ 3 อันดับแรก*

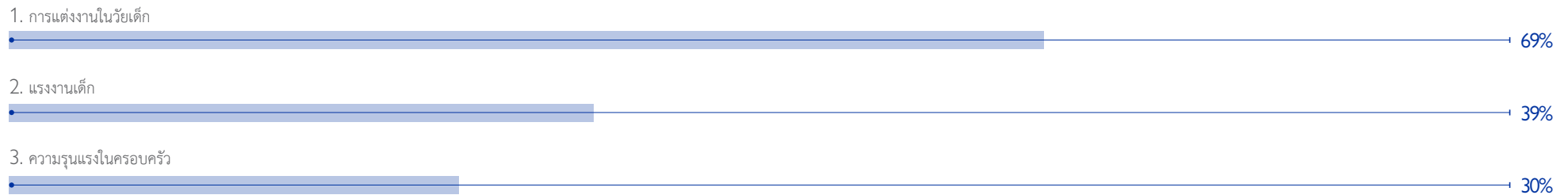

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีความเสี่ยงต่อการค้ามนุษย์

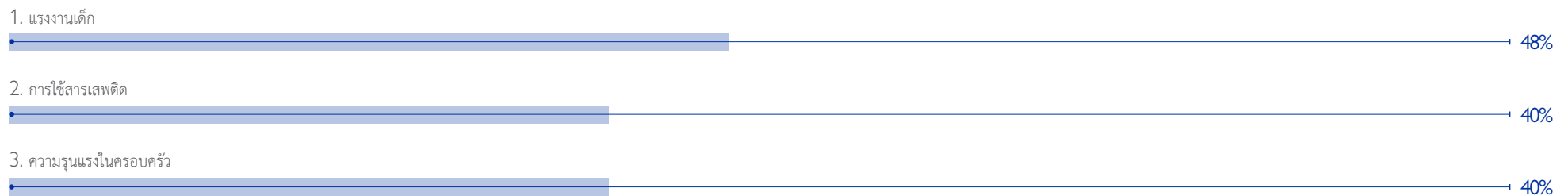
จากการสำรวจพบการแต่งงานในวัยเด็กร้อยละ 13 ของครัวเรือนที่มีเด็ก ในขณะที่ไม่พบว่ามีแรงงานเด็กในครัวเรือนที่มีการสำรวจแต่อย่างใดก็ตาม ผู้ตอบแบบสอบถามระบุว่าการแต่งงานในวัยเด็กและแรงงานเด็กถือเป็นความเสี่ยงหลักต่อเด็กผู้หญิง ขณะที่แรงงานเด็กก็ถือเป็นความเสี่ยงหลักอย่างหนึ่งของเด็กผู้ชายเช่นกัน นอกจากนี้ ยังพบว่า ร้อยละ 3 ของครัวเรือนที่ตอบแบบสอบถามมีเด็กหนึ่งคนซึ่งไม่ใช่ญาติของตนมาอาศัยอยู่ในครัวเรือนด้วย

ความเสี่ยงหลักสำหรับเด็กผู้หญิงในพื้นที่ที่ผู้ตอบแบบสอบถามอาศัยอยู่*

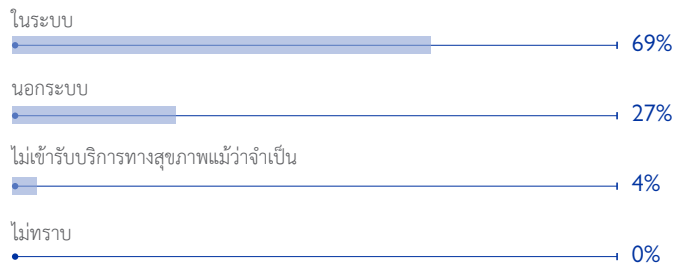
ความเสี่ยงหลักสำหรับเด็กผู้ชายในพื้นที่ที่ผู้ตอบแบบสอบถามอาศัยอยู่*

ร้อยละ 11 ของผู้ตอบแบบสอบถามระบุว่า มีสมาชิกในครัวเรือนของตนจำเป็นต้องได้รับการด้านสุขภาพในช่วง 3 เดือนที่ผ่านมา โดยในจำนวนนี้มีร้อยละ 69 รับประทานอาหารด้านสุขภาพ ร้อยละ 27 รับประทานอาหารจากสถานบริการสุขภาพนอกระบบ และร้อยละ 4 เลือกที่จะไม่รับการรักษาพยาบาลแม้จะมีความจำเป็นก็ตาม นอกจากนี้ ร้อยละ 13 ของผู้ตอบแบบสอบถามระบุว่า ตนมีอุปสรรคในการรับบริการด้านสุขภาพ โดยมีความแตกต่างด้านภาษาเป็นอุปสรรคที่สำคัญที่สุด (ร้อยละ 73) ในหัวข้อการฉีดวัคซีนในเด็ก พบว่าร้อยละ 86 ของเด็ก ๆ ได้รับความฉีดวัคซีนตามช่วงอายุ และร้อยละ 80 มีสมุดวัคซีน

ด้านประกันสุขภาพ พบว่าร้อยละ 48 ของครัวเรือนทั้งหมดไม่มีประกันใด ๆ ในขณะที่มีครัวเรือนที่สมาชิกทุกคนมีประกันสุขภาพในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งคิดเป็นร้อยละ 40 ของครัวเรือนทั้งหมด ในบรรดาผู้ที่บอกว่าประกันสุขภาพของตนใช้ยากถึงยากมากนั้น มีสาเหตุหลักจากการไม่ทราบว่าจะสามารถใช้บริการประกันกับสถานบริการและการบริการใดได้บ้าง และไม่ทราบการร่วมจ่ายค่ารักษาพยาบาลเป็นไปอย่างไร

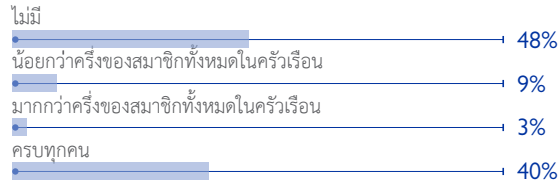
ประเภทของการเข้าถึงบริการสุขภาพ*

การสำรวจนี้แบ่งการเข้าถึงบริการสุขภาพตามสถานที่ที่สมาชิกในครัวเรือนเข้ารับบริการทางสุขภาพในช่วง 3 เดือนที่ผ่านมา โดยสถานบริการสุขภาพในระบบ ได้แก่ โรงพยาบาลหรือคลินิกรัฐบาล เอกชน หรือองค์กรพัฒนาเอกชน ส่วนสถานบริการสุขภาพนอกระบบ ได้แก่ แพทย์แผนโบราณ ร้านขายยา และอื่น ๆ

สิ่งบ่งชี้ด้านการประกันสุขภาพ

สัดส่วนของสมาชิกในครัวเรือนที่มีประกันสุขภาพ

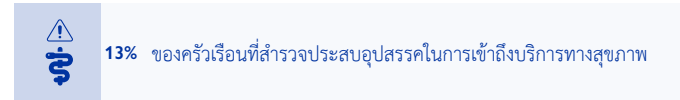
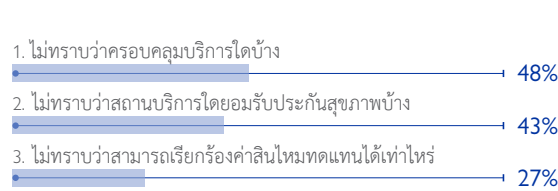
ประเภทของการมีประกันในกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม

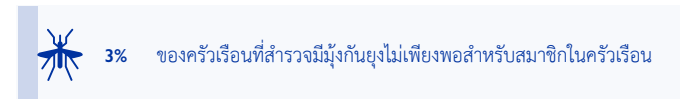
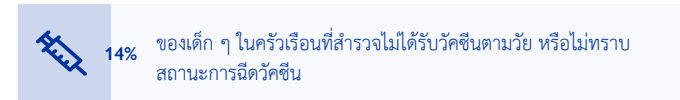
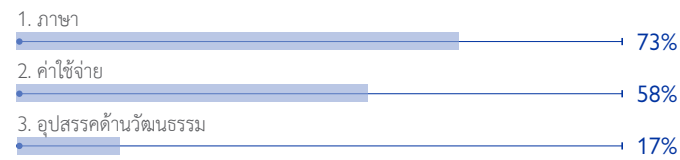
คะแนนว่าด้วยความง่ายในการใช้ประกันสุขภาพโดยเฉลี่ย

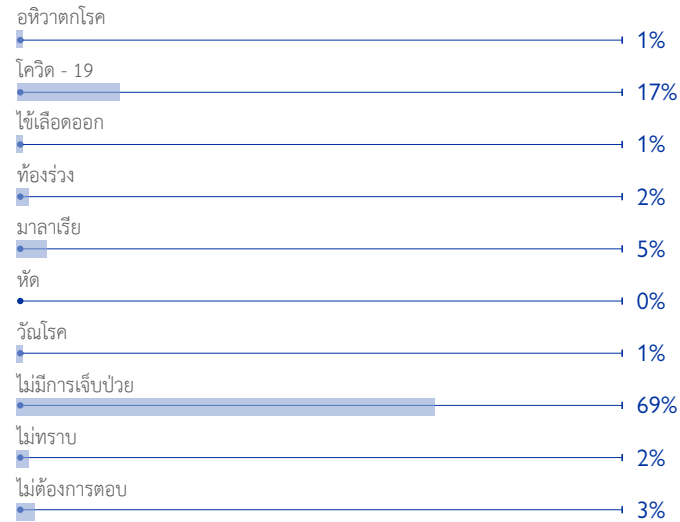
สาเหตุที่ทำให้ประกันสุขภาพใช้ยากหรือยากมาก 3 อันดับแรก*

อุปสรรคการเข้าถึงบริการทางสุขภาพ 3 อันดับแรก*

การเจ็บป่วยของสมาชิกในครัวเรือนในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา*

สิ่งบ่งชี้ด้านน้ำ สุขาภิบาล และสุขอนามัย (WASH)

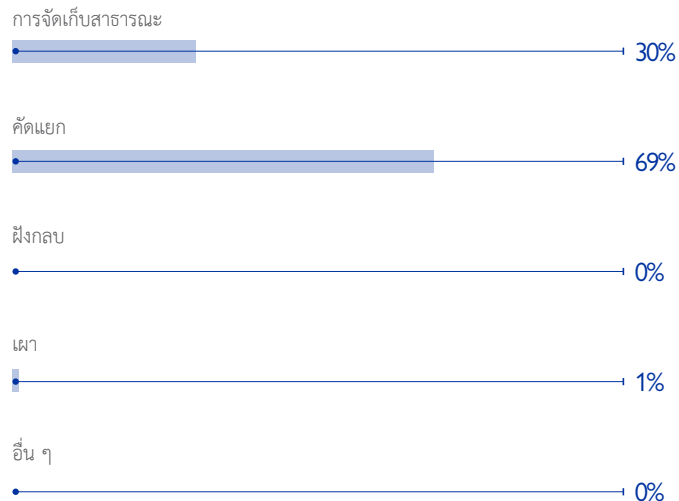
 3% ของครัวเรือนที่สำรวจไม่สามารถเข้าถึงแหล่งน้ำดื่มที่ปลอดภัย

 31% ของครัวเรือนที่สำรวจมีขยะมูลฝอยที่มองเห็นได้ในละแวกที่พักอาศัยของตน

 4% ของครัวเรือนที่สำรวจมีอุจจาระคนที่มองเห็นได้ในละแวกที่พักอาศัยของตน

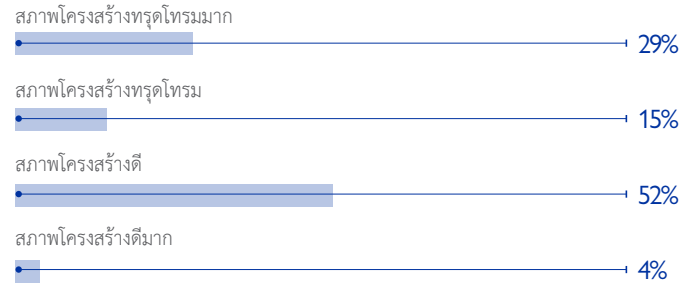
 30% ของครัวเรือนที่สำรวจมีน้ำเสียหรือน้ำท่วมขังที่มองเห็นได้ในละแวกที่พักอาศัยของตน

วิธีการกำจัดของเสีย*

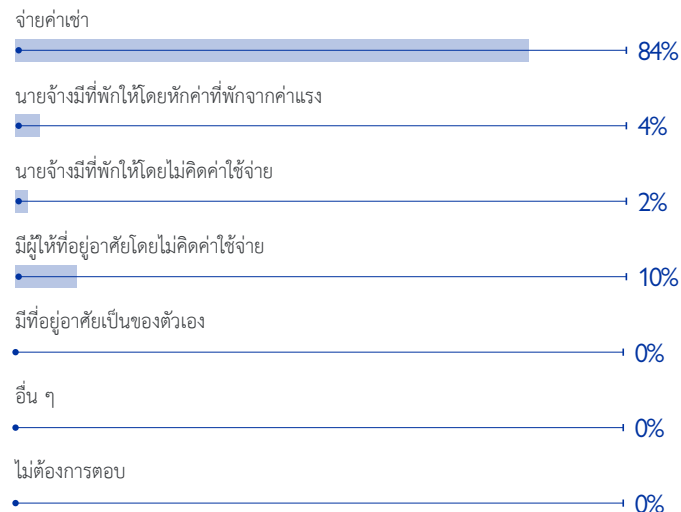
สิ่งบ่งชี้ด้านที่พักอาศัย

ลักษณะของที่พัก

 8% ของผู้ตอบแบบสอบถามอาศัยอยู่ในที่พักเดียวกับนายจ้างของตน

ค่าใช้จ่ายสำหรับที่พัก

 98% ของครัวเรือนที่สำรวจมีไฟฟ้าของรัฐใช้

 3% ของครัวเรือนที่สำรวจมีตู้เย็น

 5% ของครัวเรือนที่สำรวจใช้พลังงานหมุนเวียน

ในประเด็นน้ำ สุขาภิบาล และสุขอนามัย (WASH) พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในพื้นที่ที่มีแหล่งน้ำดื่มที่ปลอดภัย ร้อยละ 31 อาศัยอยู่ในพื้นที่ที่มีของเสียหรือขยะที่มองเห็นได้ และร้อยละ 30 อาศัยในพื้นที่ที่มีน้ำเสียหรือน้ำท่วมขัง

ในด้านที่พักอาศัย มีการสัมภาษณ์ผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับวัสดุที่ใช้ก่อสร้างเพื่อนำมาพิจารณาระดับความสมบูรณ์ของโครงสร้างตั้งแต่ระดับต่ำมากถึงระดับสูง พบว่าร้อยละ 44 มีที่พักอาศัยที่มีความสมบูรณ์ของโครงสร้างระดับต่ำถึงต่ำมาก และร้อยละ 8 ของผู้ตอบแบบสอบถามอาศัยอยู่กับนายจ้างของตนเอง ร้อยละ 17 อาศัยอยู่ในที่พักที่เป็นของนายจ้างของตนเอง และส่วนใหญ่ต้องจ่ายค่าเช่าที่พักอาศัย

ร้อยละ 98 ของผู้ย้ายถิ่นที่ตอบแบบสอบถามในกรุงเทพฯ และปริมณฑลเหล่านี้สามารถเข้าถึงโครงข่ายไฟฟ้า และร้อยละ 5 เป็นผู้ใช้พลังงานหมุนเวียน

GLOBAL DATA INSTITUTE
DISPLACEMENT
TRACKING MATRIX